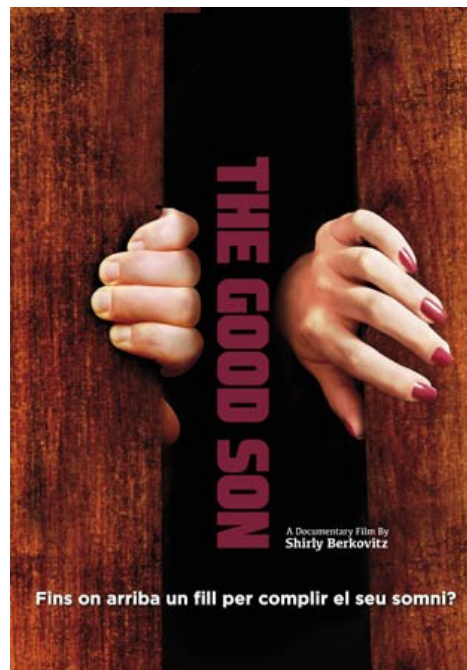

***THE GOOD SON* (2013)**
de Shirly Berkovitz

Proposta didàctica de Ramon Breu

SINOPSI

Què passa pel cap d'un jove que decideix complir el seu somni a qualsevol preu? On hi ha el límit entre la realització personal i la fidelitat i honestedat cap a la família? Or és un noi israelià de 22 anys que, mentint els seus pares, decideix seguir endavant i canviar de sexe. Un retrat apassionant sobre la por, el dubte, la importància de la família i la força de voluntat de ser un mateix.

The Good Son (2013), de Shirly Berkovitz, segueix les experiències de l'Or en el procés per canviar el seu cos mitjançant la cirurgia. L'Or va contactar amb la cineasta abans del canvi, lliurant-li unes cintes de vídeo en què es gravava explicant la seva història. Aquestes cintes conformen la introducció del documental. Després, Berkovitz segueix el protagonista del documental en el

seu viatge a Tailàndia, durant la intervenció quirúrgica i, finalment, en la tornada a Tel Aviv amb el retrobament traumàtic amb la seva família.

FITXA DE LA PEL·LÍCULA

Títol: *The Good Son*

Direcció: Shirley Berkovitz

Productors Executius: Shirley Berkovitz, Noam Pinchas

Fotografia : Shirley Berkovitz, Nitzan Moshe

Edició : Daniel Sivan

So : Gil Toren

Música : Kutiman

Durada: 52 minuts

Israel, 2013

Versió original en hebreu subtitulada en català

http://www.eldocumentaldelmes.com/ca/documentals/250-the_good_son.html

PANTALLA D'ACTIVITATS

1. Analitzeu els principals protagonistes del documental:

	Or	Mare	Pare
Personalitat			
Evolució al llarg del filme			
Aquesta persona em recorda a...			

2. Per què pensem que l'Or ha de viatjar a Tailàndia per sotmetre's a una operació de canvi de sexe? No podria operar-se a Israel?
3. Què en pensem que robi diners dels seus pares i que els digui que va a estudiar a Oxford i marxi, en canvi, cap a Tailàndia?
4. L'Or diu abans d'emprendre el viatge: "La meua família no és una família de veritat, perquè no saben qui sóc realment". Què vol dir? Hi esteu d'acord?
5. Què creieu que devia sentir l'Or quan es va veure per primer cop al mirall després de l'operació?
6. L'Or parla a l'hotel de recuperació amb Rae, una persona australiana que també s'ha sotmès a un canvi de sexe. Rae diu que es va esperar a que morissin els seus pares per donar el pas. "No ho haurien entès mai" Per què creieu que hi ha persones, com el mateix pare de l'Or, que no entenen el canvi de sexe?
7. A continuació, l'Or li diu al seu company: "No he volgut esperar a que la meua família o el sistema ho aprovessin". Què en pensem?
8. Després de la seva visita al centre d'estètica de Tailàndia, la noia diu: "Ara tot és a lloc". Què vol dir amb aquesta frase?

9. Com ens mostra la pel·lícula, la mare de l'Or accepta la nova situació i diu, en un moment determinat, que "Hi havia tants senyals...però, de quina forma ho podia aturar?" Què en penseu de l'actitud de la mare? Calia *aturar-ho*?
10. Malgrat que el pare plori i es desesperi, o que digui "Jo vull que torni el meu fill", finalment li demana a l'Or que torni a casa i a la seva habitació. Creieu que acaba acceptant la realitat del seu fill?
11. Us sembla que el final del documental és *massa feliç*? Penseu que en altres casos de canvi de sexe, es dona aquest tipus de final?

LLENGUATGE I TÈCNiques AUDIOVISUALS

1. En els primers instants del film, l'Or fa servir la càmera subjectiva en una de les seves gravacions. La càmera subjectiva és un recurs que consisteix en mostrar els objectes o subjectes que mira un determinat personatge. El públic entén que el que es veu en pantalla és el que veu el personatge. Identifiqueu el moment on s'utilitza la càmera subjectiva.
2. En el *pla de detall* apareix a la pantalla una part d'un objecte o del rostre humà. Respon a la idea d'accentuar al màxim les possibilitats expressives, al reduir el camp de visió de la càmera i per tant fixar imperativament l'atenció de l'espectador. Abans del minut 10 hi ha *un pla de detall*. Localitzeu-lo.
3. Després de l'operació i tot i ranquejant, l'Or es mira per primer cop al mirall. Quina pla ens mostra la directora? Amb quina finalitat?
4. En la trobada entre l'Or i el seu pare, en un parc, la càmera recull les imatges de lluny i de forma inestable. El mateix havia succeït a l'aeroport quan parlen els dos germans. Expliqueu el perquè d'aquest tipus d'imatge.

Consulteu aquest blog si teniu algun dubte:

<http://llenguatgecinematografic.wordpress.com/>

TRÀVELING DE LECTURES

LA MORT DE L'ALAN

L'àvia, l'Albert, el seu germà, i algun membre més de la família de l'Alan han anat fins a la porta de l'Ajuntament de Rubí convocats per l'alcaldeessa, Ana Maria Martínez, per guardar un minut de silenci. Ha sigut una sorpresa, ja que quasi a la mateixa hora estaven incinerant el cos del jove rubinenc que la nit de Nadal va dir prou.

La ciutat està commoguda per la mort de l'Alan des que es va saber el 25 de desembre més trist a la ciutat. Molta gent el coneixia, encara que no tothom sabia els problemes que el torturaven fins al punt de treure's la vida. Ell i el seu germà formaven part del GAER (Gimnàs Artístic Esportiu de Rubí), i uns quants

entrenadors ho han volgut recordar i han anat al minut de silenci amb la dessuadora de l'entitat. Però la seva implicació amb la ciutat anava més enllà, ja que durant molts anys l'Alan i els seus pares han sigut de la Colla de Geganters de la ciutat. A més, era molt fan del Barça i en especial, de Gerard Piqué, i sentia fascinació per Batman.

L'estiu passat l'Alan havia tornat a somriure, o almenys ho semblava. Per fi havia pogut deixar de dir-se Neus i adoptar el nom que el feia sentir millor, i va anar a passar uns dies a l'acampada jove que cada estiu organitza la JERC a Montblanc, amb concerts de grups de rock català. Semblava que havia deixat enrere els anys d'assetjament escolar pel simple fet de ser lesbiana.

Al primer institut de Rubí on ho va patir, ara fa un any i mig, membres de la JERC de la ciutat van penjar un cartell a la porta del centre on deia "Fora l'homofòbia dels institut", però va durar molt poc, perquè el director la va fer retirar. El cas de 'bullying' que patia l'Alan no era físic, i no tothom n'estava al cas. Fins que va marxar de l'institut amb un atac d'ansietat. Els canvis de centre no el van ajudar, tampoc, i ara estava ingressat i havia tornat a casa just per passar les festes amb la família.

"Ningú podrà alleugerir el dolor que sent ara la família, però volem que se sentin acompanyats en aquest tràngol", explica l'alcaldesa poc després d'una llarga abraçada amb l'àvia de l'Alan, que volia fer el cor fort, però no podia. Ana Maria Martínez admet que desconeixia aquest cas fins al tràgic desenllaç aquest Nadal.

Qui també s'ha apropiat al minut de silenci de Rubí ha sigut Lluís Baulenes, director dels serveis territorials del departament d'Ensenyament al Vallès Occidental: "Els protocols contra l'assetjament escolar hi són i s'han aplicat; hi havia una bona comunicació amb la família", explica, tot i que admet: "Tot protocol s'ha de veure com s'ha de millorar". Baulenes recorda que passat festes estava prevista una reunió per veure com es reincorporava l'Alan al tercer institut.

"A les escoles no s'estan aplicant els recursos suficients per evitar l'assetjament", replica la Míriam, una estudiant de 17 anys, veïna de l'Alan, i que també ha patit assetjament al seu institut. La Míriam ha convocat una manifestació demà dimarts a les 19 h a la mateixa plaça de l'Ajuntament de Rubí "per lluitar contra l'assetjament escolar".

La plaça Pere Aguilera de Rubí, on hi ha la seu de l'Ajuntament, patia el contrast de la tristor a les cares de tots els presents, amb la decoració nadalenca. Al final de la concentració, quan els rubinencs començaven a desfilar cap a casa, ha passat el trenet dels comerciants ple de nens contents amb els seus avis i pares, aliens a la tristor que envaeix Rubí aquests dies. Una tristor d'impotència. "No s'hauria pogut evitar la mort de l'Alan?", ressona encara per tota la plaça.

Albert Solé "Rubí plora amb impotència la mort de l'Alan" 28-12-2015. Diari Ara.
http://www.ara.cat/societat/rubi-plora-mort-alan_0_1493850697.html

Activitats

1. Què és l'homofòbia?
2. Per què creieu que era assetjat l'Alan? Què vol dir que l'assetjament de que era objecte no era físic? Com devia ser?
3. Quins recursos creieu que s'haurien d'aplicar per lluitar contra el "bullying" als instituts?
- 4.

SÓC TRANSSEXUAL

Una dona transsexual és aquella que es troba esclava dins d'un cos d'home. Un home transsexual és un home esclau dins d'un cos de dona. És un conflicte entre el gènere d'una persona i els seus genitals. La transsexualitat és la manera de resoldre aquest conflicte. La transsexualitat és un dret que hauríem de tenir a l'abast de tothom.

Una persona transsexual ha de superar aquesta disfunció. Hi ha moltes tècniques per fer-ho. Actualment, la medicina i la cirurgia poden ajudar a tots aquells que pateixen aquesta tortura a poder ser posseïdors de la seva vida. La transsexualitat és una esperança i un començar a viure d'acord amb com un es veu a si mateix.

La societat on vivim associa els transsexuals a un estil de vida i a una personalitat a la que moltes vegades han sigut conduïts per les seves circumstàncies personals, familiars, laborals, socials, etc. Nosaltres constatem que hi ha transsexuals homes i dones, rics, pobres, cultes, promiscus, sensats, dolents, treballadors, ... En fi de tota mena. Cal lluitar perquè els estereotips que discriminen en un grau encara superior a totes aquelles persones que viuen en aquestes circumstàncies, siguin superats.

Està plenament demostrat que és fonamental per la salut psíquica de les persones tenir ben ubicat el nostre gènere. Per això reclamem el dret a que les operacions de canvi de sexe siguin ateses per la sanitat pública, entenen que així es contribueix al benestar de contribuents amb greus disfuncions psíquiques per veure's dins d'un cos amb el que no s'identifiquen.

Els transsexuals poden tenir diferents orientacions sexuals, el gènere no determina l'orientació sexual. Sabem que hi ha homes i dones heterosexuales, bisexuals i homosexuals. Doncs els transsexuals son també homes i dones que tenen la capacitat de viure la seva orientació sexual. Hi ha transsexuals heterosexuales, homosexuals i bisexuals. Cada persona té el dret de tenir l'orientació sexual que vulgui i necessiti. És un prejudici pensar que perquè una persona vol tenir el cos d'una dona han d'agradar-li els homes. No és sempre així.

Per norma general, les persones que volem ser transsexuals ho sabem des de petits. Vivim una infància marcada per aquest fet. Una adolescència encara més dura, on contínuament ens recorden que som diferents, que tenim els

hàbits del gènere que suposadament no tenim i on mirar-se al mirall suposa cada cop més un suplici: Veure com el teu cos es desenvolupa i creixen els teus genitals, mentre tu voldries fer-los desaparèixer.

Cal que estem ben segurs o segures del procés que volem iniciar. Com cal imaginar que és un camí sense retorn. No hem de tenir pressa per decidir què volem fer. Deixa't ajudar per aquells que estan al teu costat i que mai han mirat els teus genitals per tractar-te com a una persona.

És bo tenir un assessorament psicològic en tots aquests processos. No ho diem perquè necessàriament estiguem malament, sinó perquè la repressió i la agressivitat amb la que hem conviscut durant llargs anys ens pot haver marcat. És important entendre que els canvis que volem efectuar al nostre cos són transcendents, i que cal fer-ho amb un assessorament global per part de professionals de la medicina especialitzats en aquest camp. S'ha de tenir precaució i evitar operacions quirúrgiques de saldo.

Si no saps on recórrer per tenir aquesta informació, et pots dirigir al servei d'informació afectiu-sexual del teu municipi o venir a la nostra associació. Als dos llocs rebràs ajuda, assessorament i seràs escoltat o escoltada sense que ningú tingui un concepte preconcebut de tu.

És molt important que no et sentis sol o sola. Realment hi ha gent que ha passat per les mateixes circumstàncies que estàs passant tu ara.

És molt important que facis coses que alimentin la teva autoestima. Tu ets una persona que tens molts valors positius i al primer o primera que ho has de fer saber és a tu mateix.

H2O. Col·lectiu Gai, Lesbià, Bisexual i Transsexual del Camp de Tarragona.
Adaptació de l'autor.

<http://www.h2o.cat/portal/sigues-tu/soc-transsexual/>

Activitats

1. Quina mena d'estereotips pateixen els transsexuals?
2. Per què creieu que la sanitat pública no realitzi operacions de canvi de sexe? Potser perquè es creu que és un luxe o un caprici?
3. Per què és important que els transsexuals disposin d'un suport psicològic?

CONTRACAMP: ASPECTES DIDÀCTICS PER AL PROFESSORAT

Les matèries des d'on proposaríem *The Good Son* són: Valors Ètics, Filosofia, Psicologia i Tutoria.

Elements de debat i relacions que es poden establir

1. Els obstacles de la transsexualitat.
2. La discriminació de les persones amb opcions sexuals no majoritàries.
3. Les conseqüències psicològiques del rebuig i la incomprensió a les persones amb opcions sexuals no majoritàries.
4. Els prejudicis de la nostra cultura contra els homosexuals i transsexuals.
5. La indiferència del sistema sanitari respecte a les persones transsexuals.
6. Disponibilitat per trobar solucions als problemes i intentar millorar la realitat de manera crítica i responsable.
7. El cinema documental com a element de sensibilització educativa i social.

Objectius formatius

1. Conèixer la problemàtica de la transsexualitat.
2. Desenvolupar mecanismes de respecte i defensa de les persones amb orientacions sexuals no majoritàries.
3. Reflexionar críticament sobre el tracte social i sanitari a les persones transsexuals.
4. Actuar, al nostre nivell, per evitar i denunciar situacions d'homofòbia i transfòbia.
5. Ser conscients del paper de la família en el desenvolupament personal i emocional.
6. Valorar la lluita i l'esforç de les persones per aconseguir un objectiu.
7. Valorar el cinema documental de representació social com a eina de denúncia i coneixement.
8. Analitzar les característiques estètiques i comunicatives del cinema documental.

Criteris d'avaluació

1. Visionat atent, correcte i respectuós del film.
2. Respondre adequadament a les qüestions de comprensió i de llenguatge cinematogràfic de forma reflexiva i interessada.
3. Capacitat per relacionar i entendre les diferents temàtiques plantejades en el film.
4. Identificar els temes i subtemes del documental.
5. Lectura dels textos de la proposta didàctica i realització adequada de les activitats.
6. Participació activa en els debats i recerques que es puguin suscitar.
7. Expressió escrita i oral correcta de les feines proposades.

